

РОЗБУДОВА ЕЛЕКТРОННОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Анотація. В роботі надано визначення електронного університету та перераховані базові педагогічні технології, на яких він базується. Розглянута гнучка система організації навчального процесу для різних рівнів тих, хто навчається. Показано, що досвіду у використанні базових технологій достатньо для розбудови електронного університету, але велику увагу необхідно приділяти кадровому забезпеченню.

Вступ

Сучасний університет – це інформаційно-освітній простір відкритих освітніх ресурсів, МООС, дистанційних курсів, в якому гнучкий навчальний процес з використанням сучасних інформаційних технологій у змішаному навчанні дозволяє студенту обирати шляхи навчання та контролювати свій прогрес.

Звідси впливають напрями розвитку університету: відкриті освітні ресурси, МООС, дистанційні курси, сучасні технології розробки дистанційних курсів, сучасне програмне забезпечення та хмарні технології, навчальний процес на базі сучасних педагогічних теорій. Ранжування тенденцій розвитку освітніх технологій [1] показує на велику увагу освітян до змішаного навчання, яке посідає перше місце.

Гіпотеза дослідження

Аналіз тенденцій розвитку електронного навчання у світі показує на можливість створення нової організаційної структури – електронного університету. Після визначення цього терміну можна розглянути основні складові такої структури та показати можливість та умови створення електронного університету на даному етапі в університетах України.

Основна частина

1 Визначення електронного університету

Електронний університет можна розглядати як елемент електронної економіки. Тоді, за аналогією з електронним урядом можна сформулювати наступні положення про електронний університет.

Електронний університет (англ. E-University) - організаційна структура надання освітніх послуг громадянам, бізнесу, іншим споживачам.

вачам, при якому взаємодія на основі використання ІКТ між університетом і користувачем мінімізована.

Електронний університет - система взаємодії на основі використання ІКТ, що реалізує всю сукупність управлінських та освітніх процесів і слугує меті істотного підвищення ефективності освітнього процесу і зниження витрат для клієнта.

Створення електронного університету передбачає побудову розподіленої системи, що реалізує вирішення повного спектру завдань, пов'язаних з управлінням, з наданням та отриманням освітніх послуг.

Завдання електронного університету:

- реалізація нових форм взаємодії учасників освітнього процесу;
- надання якісних освітніх послуг населенню і бізнесу;
- підтримка і розширення можливостей самоосвіти громадян;
- зниження впливу фактора географічного місцезнаходження на можливість отримання освіти та освітніх послуг.

Найголовніша складова електронного університету – це система дистанційного навчання. Мета розвитку дистанційного навчання в університет - це, в першу чергу, підвищення якості навчання та мотивації студентів денної та заочної форм навчання з використанням сучасних педагогічних технологій. Для досягнення цієї мети необхідно виконати наступні завдання.

1. Розвиток інфраструктури дистанційного навчання.
2. Розробка нормативних документів з організації дистанційного навчання.
3. Підготовка викладачами інформаційного забезпечення навчального процесу.
4. Підготовка викладачів із розробки дистанційного курсу.
5. Підготовка викладачів до проведення дистанційного навчання.
6. Підготовка викладачів з використання нових інформаційних технологій.
7. Підготовка студентів до використання дистанційного та змішаного навчання.
8. Технічна підтримка викладачів та студентів.

2 База розбудови університету

Відкриті дистанційні курси

Серед дистанційних курсів університету велику роль мають відігравати відкриті дистанційні курси. Це реклама університету, можли-

вість залучати нових студентів та магістрів до навчання в університеті, можливість кооперуватись з іншими університетами та використовувати найкращі навчальні курси. Проведення сумісно з іншими університетами МООС з використанням змішаного навчання може підвищити якість навчання та мотивацію студентів.

Проблемна лабораторія дистанційного навчання (ПЛДН) НТУ «ХП» з 2001 року пропонує відкриті дистанційні курси для школярів (математика, фізика, інформатика, українська мова), викладачів (основи дистанційного навчання, технологія розроблення дистанційного курсу, практикум тьютора) та всіх бажаючих (наприклад, куратор змісту) [2]. До навчання приймаються, як правило, всі бажаючі і навчання безкоштовне.

Другим типом відкритих дистанційних курсів, що проводила лабораторія – це конструктивістські курси підвищення кваліфікації викладачів для системи дистанційного навчання.

МООС

Термін «масовий відкритий дистанційний курс» (Massive Open Online Course – МООС - «мук») запропонували два дослідника Олександр Брайан і Дейв Кормье під час навчання у курсі «Connectivism & Connective knowledge», який у 2008 році проводили Джордж Сіменс і Стівен Даунс (так звані сМООС) [3].

До особливостей сМООС відноситься: великий обсяг неструктурованої інформації, особиста мета учасника, свобода діяльності, відсутність контролю з боку викладача, учасник курсу виступає і як вчитель, і як учень.

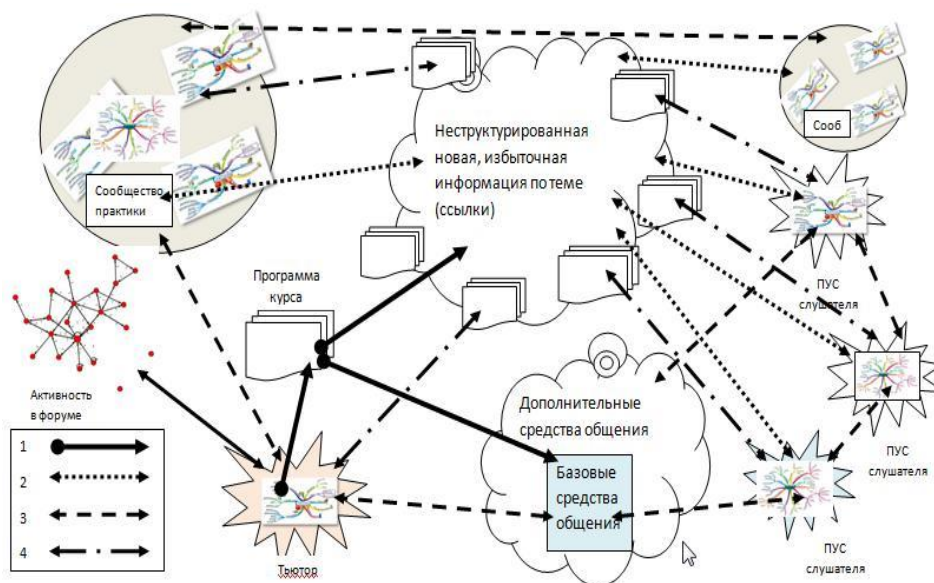

Рис. 1 Організаційна структура сМООС

Ідею коннективістського курсу можна пояснити за допомогою рис. 1.

1. Викладач (тьютор) складає програму курсу для нового напрямку, який ще недостатньо формалізований. Для кожної теми підбираються джерела з мережі (створюється поле інформації), яких може бути багато (понад 100 джерел), інформація, як правило, слабо структурована. Завдання тьютора - найбільш повно представити дану тему і звести інформаційний шум до мінімуму. Крім цього, тьютор вибирає базові засоби спілкування (twitter, DIIGO, WIZIQ, Facebook, форум в LMS та ін.), якими володіють користувачі мережі. Зв'язки позначені стрілками 1 (рис. 1).

2. Слухачі курсу, як правило, мають сформоване персональне навчальне середовище (ПНС), на базі якого розвивається ПНМ. Вони вибирають інформацію, обробляють її і додають нову (лінія 2, рис. 1). В результаті вони створюють фрагменти структурованої інформації, яка додається до ПНМ (лінія 4, рис. 1).

3. Для спілкування слухачів створено базове середовище спілкування, де тьютор щотижня проводить вебінари із запрошенням провідних фахівців в даній області, можливо навіть з числа слухачів курсу. Тут проводяться різні обговорення, причому слухачі можуть пропонувати свої інструменти (лінія 3, рис. 1). Тьютор може використовувати різні інструменти для аналізу дискусій (суцільна лінія).

4. У процесі вивчення можуть формуватися спільноти практики, в які можуть входити слухачі за їх бажанням. Там можуть виникати свої обговорення, які доступні всім слухачам курсу залежно від їх підготовки.

Таким чином, результатом роботи курсу з точки зору тьютора є фрагменти структурованої інформації, створені слухачами відповідно до їх цілями, і спільноти практики, які продовжують існувати і після закінчення курсу.

Результативність курсу для слухача визначається самим слухачем залежно від його цілей.

Відкритий дистанційний курс базується на чотирьох основних видах діяльності: агрегація; ремікс; перепрофілювання; повідомлення [4].

Успіх у навчанні у коннективістському МООС [3] залежить від уміння орієнтуватися у матеріалі, наявності персонального навчального середовища та персональної навчальної мережі, особистої мети та уміння заявити про себе. Розвиток особистості та особисте навчання займає центральне місце у такому МООС.

сМООС потрібні університетам для підготовки магістрів, аспірантів, докторантів. Такі курси повинні бути міжуніверситетськими, створюватись командою фахівців у відповідному напрямку. Для підготовки магістра велике значення має можливість спілкуватися з носіями інформації, погляди яких не завжди співпадають. Слід зазначити, що всі учасники навчального процесу повинні мати навички куратора змісту, тобто вміти переробляти великі обсяги інформації.

З 2011 року у світі почалися поширюватись масові відкриті онлайн курси (xMOOC), у яких з використанням біхевіористського та конструктивістського підходів навчається понад 10 000 слухачів у кожному. Після ейфорії, у 2013 році було визначено, що цей тип дистанційного курсу не спроможний на революційні зміни в освіті, але може бути використаний для масового навчання деяким дисциплінам.

сМООС у НТУ «ХП»

ПЛДН з 2011 року провела відкриті коннективістські дистанційні курси [5] «Стратегія розвитку e-learning в організації», «Соціальні сервіси у дистанційному навчанні», «Дистанційне навчання від А до Я», «Проектування e-learning».

Основна мета цих курсів - показати можливі шляхи використання дистанційного навчання в університеті і допомогти в розробці стратегії розвитку навчання, навчитися проектувати навчальний процес у відкритому дистанційному курсі, оцінити готовність україномовної аудиторії навчатися у нових умовах, проаналізувати рівень розвитку дистанційного навчання (ДН) в Україні, розглянути тенденції розвитку дистанційного навчання за кордоном і сформулювати вимоги до сучасної системи дистанційного навчання, підвищити та уніфікувати рівень підготовки викладачів навчальних закладів України у дистанційному навчанні.

Змішане навчання

Термін «змішане (гібридне) навчання» [6] почав широко використовуватися в методах навчання після публікації в 2006 році Бонком і Гремом книги «Довідник змішаного навчання».

Слоан Консорціум [7] визначає змішані (гібридні) курси, як результат інтегрування онлайн курсів (30 % –70 % навчального процесу) з традиційними класними заходами плановим, педагогічно цінним чином.

Змішані курси можуть бути використані для вирішення цілого ряду проблем:

- Для університетів змішані курси можуть бути частиною стратегії для компенсації аудиторій, а також як спосіб заохочення співробітництва викладачів.

- Для викладачів змішані курси можуть бути методом використання нових можливостей технологій і переходу до дистанційного навчання.

- Для студентів змішані курси пропонують зручності онлайн навчання в поєднанні з соціально-навчальною взаємодією.

Змішане навчання дуже часто називають гібридним навчанням. Це пов'язано з тим, що змішане навчання акцентує увагу на механічному змішуванні. Гібрид являє собою поєднання нової, передової технології зі старою технологією і створення інновації по відношенню до старої технології. Змішане навчання як руйнівна технологія не може з'явитися сама по собі. Необхідні додаткові зусилля, як з боку викладачів, так і студентів. Такі руйнівні моделі дають новий імпульс розвитку освіти, вони більш ефективні, доступні, індивідуалізовані і з часом будуть превалювати над традиційними методами.

Змішане навчання вирішує наступні завдання [8]:

- розширити освітні можливості студентів за рахунок доступності та гнучкості, врахування їх індивідуальних освітніх потреб, а також темпу і ритму освоєння навчального матеріалу;

- стимулювати формування суб'єктної позиції студента: підвищення його мотивації, самостійності, соціальної активності, рефлексії та самоаналізу і, як наслідок, підвищення ефективності освітнього процесу в цілому;

- трансформувати стиль педагога: перейти від трансляції знань до інтерактивного взаємодії зі студентом, сприятливого конструювання власних знань;

- персоналізувати освітній процес: учень самостійно визначає свої навчальні цілі, способи їх досягнення, враховуючи свої освітні потреби, інтереси та здібності, вчитель же є помічником студента.

Ще в 2003 році Американське товариство з навчання та розвитку визначило змішане навчання як одне з десяти кращих тенденцій в навчанні [9]. Тоді ж було висловлено припущення, що в найближчому майбутньому воно буде використовуватися в 80–90% всіх курсів.

Плюси змішаного навчання [10]:

- Забезпечує індивідуальну підтримку студентів;
 - Студенти можуть отримати доступ до матеріалів в будь-який час, в будь-якому місці;
 - Надає більше часу для співпраці зі студентами та викладачами;
 - Батьки мають доступ до навчальної діяльності дитини - кращий зв'язок та підтримка;
 - Збільшує продуктивність студентів і викладачів, покращує викладання та навчання;
 - Все більше і більше навчальних закладів використовують цю модель;
 - Розширює навчання після закінчення навчального дня.
- Мінуси змішаного навчання [10]:
- Вчителю потрібен час, щоб створити зміст;
 - Вчителі потребують навчання з використання цього методу навчання, щоб зробити його ефективним;
 - Студентам необхідно показати як використовувати технології і що від них очікується;
 - Студенти повинні бути в змозі зробити роботу у позанавчальний час.

Педагогічні теорії для змішаного навчання

Поява нових соціальних сервісів впливає на розвиток освіти і, зокрема, на дистанційне та змішане навчання. Переглядаються психолого-педагогічні підходи до навчання, особливо, якщо вони мають відношення до корпоративного навчання. До традиційних педагогічних підходів (біхевіоризм, когнітивізм, конструктивізм) додаються нові підходи (коннективізм). Не залишилися без уваги і формальне, неформальне, інформальне і соціальне навчання [11].

Розгляд видів робіт спеціаліста від простих до творчих дозволяє визначити співвідношення формального і неформального навчання [12]. При виконанні рутинних робіт частка неформального навчання мінімальна і зростає до видів діяльності, що потребують вирішення варіативних (творчих) завдань.

Мікро-навчання

Серед нових походів слід відзначити мікро навчання. Термін «мікро-навчання» вперше визначено в 2004 році в роботі Герхарда Гасслер (Gassler) [13]. Воно описує спосіб навчання, в якому поняття та ідеї представлені в дуже маленьких фрагментах, на дуже коротких тимчасо-

вих інтервалах, при необхідності, або в умовах максимальної сприйнятливості з контролем [14].

Якщо мікро-урок призначений з конкретними цілями - це формальне навчання, визначається нашими потребами в даний момент - це неформальне навчання, відбувається як побічний продукт деякої іншої діяльності - це випадкове навчання.

Мікро-навчання добре працює в якості компонента неформального навчання, коли студент вибирає, що йому потрібно для вирішення проблеми [15].

Моделі змішаного навчання

Більшість програм змішаного навчання використовують одну з чотирьох моделей [16]: обертання, гнучка модель, модель La Carte, і збагачена віртуальна модель, але їх набагато більше. Модель обертання включає в себе чотири підмоделі: обертання по робочим зонам, обертання лабораторій, перегорнутий клас і індивідуальне обертання. Кожна зона виконує свою роль відповідно до таксономії Блума.

Куратор змісту

Умови експоненціального зростання кількості інформації в мережі і поява нових технологій обумовлює необхідність вміти працювати з інформацією і використовувати її в поточній роботі.

На Заході в 2008 році з'явився термін «куратор змісту [17]. Збереження змісту (content curation) – це процес категоризації великої кількості контенту та подання її в організаційній функції для конкретної предметної області (ніші). Особливо ця робота важлива при організації масових відкритих онлайн курсів, які повинні базуватися на новітній інформації, яка ще не пройшла етап узагальнення. Саме тут важливу роль відіграє якість інформації та куратор, який робить процес обробки її прозорим і ясным.

Курування змісту [18] - акт постійного виявлення, відбору та поширення кращого і найбільш відповідного онлайн-контенту різних типів та інших інтернет-ресурсів по конкретній темі, щоб відповідати потребам конкретної аудиторії.

Курування змісту важливо для освіти і навчання [19] з наступних причин:

1. Перевантаження інформацією, яку необхідно організувати.
2. Зростаюче число відкритих ресурсів.
3. Світ інформації перетворюється на динамічний.
4. Підготовка студентів до реальної роботи.
5. Курування – новий пошук.

6. Ринок праці швидко змінюється.
7. Вчителі та викладачі можуть тепер курирувати свої підручники.
8. Зростаючий попит на надійні керівництва з навчання та змісту навчальних програм.

Куратор змісту виконує такі функції [20]:

- Пошукова функція.
- Аналітична функція.
- Функція агрегації - публікації.
- Творча функція.
- Розвиваюча функція.
- Дослідницька функція.

3 Особливості підготовки фахівця

У сучасному електронному університеті на базі політики відкритих освітніх ресурсів можна виділити такі напрями роботи: доуніверситетська, базова, загальнофахова, спеціальна, магістерська підготовки. Загальнофахова та магістерська підготовки повинні обов'язково включати ведення студентами порт фоліо (рис. 2).

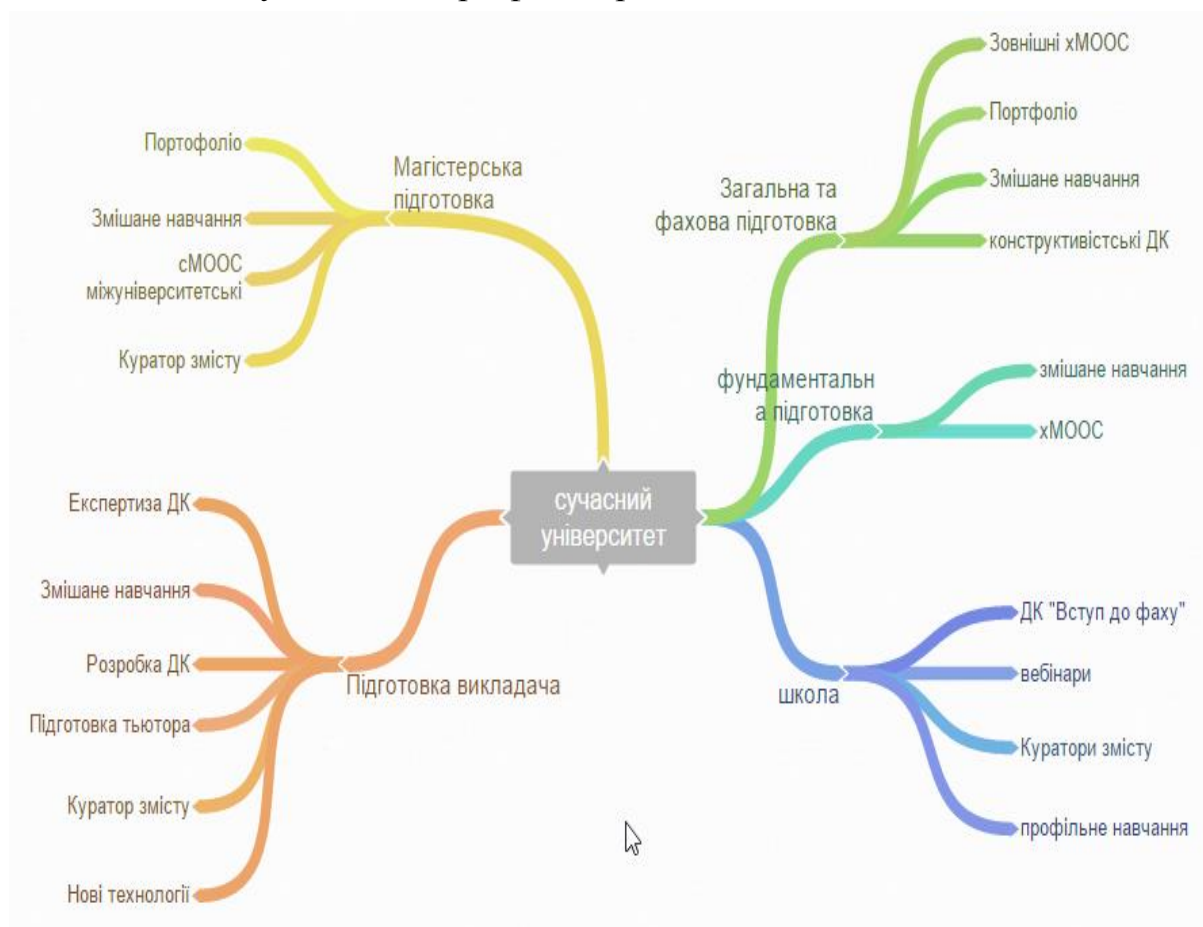

Рис.2 Складові електронного університету

Доуніверситетська підготовка

Відкриті дистанційні курси для школярів для професійної орієнтації на базі курсу «Вступ до фаху» та підвищення рівня з базових дисциплін.

Вебінари для школярів – зустрічі з провідними фахівцями університету.

Підготовка кураторів змісту за напрямками для роботи зі школярами – профорієнтаційна робота в соціальних мережах.

Базова підготовка

МООС з базових дисциплін для всіх бажаючих, кооперація з іншими університетами, створення єдиної бази з тестування.

Змішане навчання на базі МООС з базових дисциплін. Викладач організує навчальний процес в залежності від обраного кваліфікаційного напрямку.

Загальноспеціальна підготовка

Дистанційні курси з дисциплін університету та розгортання на їх базі змішаного навчання. Використовувати для фахових дисциплін з невеликою кількістю студентів.

Магістерська підготовка

Введення для магістрів курсу «Куратор змісту» та інших у дистанційному форматі МООС з активним залучення фахівців кафедр для аудиторних занять.

Створення сумісно з корпораціями відкритих онлайн курсів для магістрів з актуальних напрямів підготовки та підвищення кваліфікації фахівців промисловості.

Сумісно з іншими університетами України створення коннективістських МООС з сучасних наукових напрямів на базі різних наукових шкіл.

4 Система підготовки викладача

Відкриті онлайн курси на короткотермінові заходи (семінари, NOOC) для викладачів (і не тільки університету), це – технологія розробки дистанційного курсу, експертиза дистанційного курсу, практикум тьютора, технологія роботи у системі Moodle, хмарні технології, куратор змісту, тощо. Для деяких курсів бажано видавати свідоцтва про підвищення кваліфікації. Не обмежувати кількість слухачів у групі.

5 Досвід НТУ «ХП»

Співробітники Проблемної лабораторії дистанційного навчання мають досвід:

1. Проведення відкритих дистанційних курсів з великою кількістю тих, хто навчається (100–170 осіб);

2. Проведення дистанційних курсів для школярів з 2004 року;
3. Проведення вебінарів;
4. Проведення змішаного навчання;
5. Створення відео до дистанційних курсів
6. Створення та проведення експертизи дистанційних курсів

Розроблені та пройшли апробацію наступні дистанційні курси:

1. Технологія розробки дистанційного курсу;
2. Практикум тьютора;
3. Експертиза дистанційного курсу;
4. Куратор змісту;

5. Серія дистанційних курсів для школярів (математика, фізика, історія, психологія, інформатика).

Для підготовки викладачів до розробки змішаних курсів розроблений відкритий дистанційний курс «Технологія розробки дистанційного курсу та змішане навчання». Це курс підвищення кваліфікації викладача (108 годин), що базується на розглянутому вище теоретичному матеріалі, розрахований на 10 тижнів, в якому викладач створює дистанційний курс та розробляє сценарій його використання у змішаному навчанні. Відкритість курсу дозволяє учаснику курсу визначити особисту мету участі у курсі, тобто сценарій змішаного навчання він обирає самостійно і може обговорити його у форумі курсу. У курсі передбачені щотижневі вебінари, на базі яких для викладачів університетів Харкова є можливість навчання зробити змішаним.

Результатом роботи викладача у курсі є план дистанційного курсу, реалізація основних елементів середовища для управління навчанням та сценарій змішаного навчання, що демонструється у вигляді відео звіту або захищається на вебінарі.

На даному етапі іде формування локальних тьюторів в університетах, що дозволить у майбутньому реалізувати змішане навчання для підготовки викладачів, розробників дистанційних курсів для проведення дистанційного та змішаного навчання.

Враховуючи велику варіативність змішаного навчання, практично кожний курс – це система. Підготовка студента до навчання у такому курсі викликає багато труднощів і його треба занурювати у такі курси поступово. Один викладач це зробити не в змозі, це робота кафедри. Кафедра має можливість через певну сукупність курсів як систем виводити студентів на будь який передбачений рівень підготовки.

Висновки

За аналогією з електронним урядуванням, електронний університет - система взаємодії на основі використання ІКТ, що реалізує всю сукупність управлінських та освітніх процесів і слугує меті істотного підвищення ефективності освітнього процесу і зниження витрат для клієнта.

Базовими технологіями для розбудови е-університету є дистанційне навчання, сМООС, хМООС, змішане навчання, курування змісту та інші сучасні педагогічні технології.

Ці технології можуть бути базовими для формування е-університету якщо університет має відповідний досвід у їх використанні та має систему підвищення кваліфікації викладачів з цих напрямів.

Базові технології повинні гнучко використовуватись від простих до складних для різних категорій тих, хто навчається, в залежності від рівня фахової підготовки.

Надання освітніх послуг від школяра до фахівця (викладача, промисловця, науковця, бізнесмена) збагачує освітню систему, сприяє її розвитку.

В НТУ «ХПІ» накопичено достатній досвід впровадження перерахованих педагогічних технологій для створення електронного університету, але ще багато треба зробити у формуванні відповідного кадрового забезпечення.

Список літератури: 1. Lewis Carr. 10 predicted e-Learning trends for 2014/15 [Електронний ресурс] – Режим доступа: <http://lewiscarr.co.uk/2014/05/10-predicted-e-learning-trends-for-201415/> 2. Кухаренко В.М. Відкриті дистанційні курси. Комп'ютер в школі та сім'ї, № 1 (121), 2015, с 23–28. 3. Downs S. Education as Platform: The MOOC Experience and what we can do to make it better – [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://halfanhour.blogspot.com/2012/03/education-as-platform-mooc-experience.html?spref=tw>. 4. Андреев О.О., Багайчук К.Л., Каліненко Н.О., Колгатін О.Г., Кухаренко В.М., Люлькун Н.А., Ляхоцька Л.Л., Сиротенко Н.Г., Твердохлебова Н.Є. Педагогічні аспекти відкритого педагогічного навчання. За ред. Андреева О.О., Кухаренка В.М. – Харків: ХНАДУ, 2013. – 212 с. 5. Vladimir Kukharenko Designing Massive Open Online Courses Proceeding of the 9th International Conference on ICT in Education, Research and Industrial Applications: Integration, Harmo-

nization and Knowledge Transfer- Kherson, Ukraine, June 19-20, 2013. p. 273–280 (<http://ceur-ws.org/Vol-1000/ICTERI-2013-p-273-280.pdf>). 6. Blended learning. Wikipedia. 15 [Електронний ресурс] – Режим доступа: http://en.wikipedia.org/wiki/Blended_learning. 7. The Definition Of Blended Learning. [Електронний ресурс] – Режим доступа: <http://www.teachthought.com/blended-learning-2/the-definition-of-blended-learning/>. 8. Кондакова М.Л., Латыпова Е.В. Смешанное обучение: ведущие образовательные технологии современности. [Електронний ресурс] – Режим доступа: <http://vestnikedu.ru/2013/05/smeshannoe-obuchenie-vedushhie-brazovatelnyie-tehnologii-sovremennosti/#more-848>. 9. Curtis J. Bonk, Charles R. Graham, Jay Cross, Michael G. Moore The Handbook of Blended Learning: Global Perspectives, Local Designs San Francisco, 2006, Pfeiffer. 624 p. [Електронний ресурс] – Режим доступа: <http://eu.wiley.com/WileyCDA/WileyTitle/productCd-0787977586.html>. 10. David Andrade. Blended Learning - what is it, pros/cons, tips and resources. [Електронний ресурс] – Режим доступа: <http://educationaltechnologyguy.blogspot.co.uk/2015/02/blended-learning-what-is-it-proscons.html>. 11. Кухаренко В.М. Формальне, неформальне, інформальне і соціальне у дистанційному навчанні. Сучасні педагогічні технології в освіті. Збірник науково-методичних праць. За ред. О.Г. Романовського та Ю.І. Панфілова. Харків: НТУ «ХПІ». 2012 – с. 114–124. 12. Mapping Informal and Formal Learning Strategies to Real Work Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://performancexdesign.wordpress.com/2011/05/04/mapping-informal-and-formal-learning-strategies-to-real-work>. 13. Mark Berthelemy. Buzzword: Micro-Learning. [Електронний ресурс] – Режим доступа: <http://blog.xyleme.com/buzzword-micro-learning>. 14. John Eades. Why Microlearning is HUGE and how to be a part of it - eLearning Industry [Електронний ресурс] – Режим доступа: <http://elearningindustry.com/why-microlearning-is-huge>. 15. Sahana Chattopadhyay. Micro-Learning: Its Role in Formal, Informal and Incidental Learning. [Електронний ресурс] – Режим доступа: <http://idreflections.blogspot.ca/2014/08/micro-learning-its-role-in-formal.html>. 16. Blended Learning Model Definitions. [Електронний ресурс] – Режим доступа: <http://www.christenseninstitute.org/blended-learning-definiti-ons-and-models/>. 17. David Kelly. Is Content Curation in Your Skill Set ? It Should Be.: Learning Solutions Magazine Електронний ресурс - Режим доступу: <http://bit.ly/V2ImLl>. 18. Paul Chaney. Content

Curation Fundamentals, Part 1 of a Series «Blogger Network Электронный ресурс - Режим доступа: <http://blog.utalkmarketing.com/content-strategy/content-curation-fundamentals-part-1-of-a-series/>. 19. Robin Good. Why Curation Will Transform Education and Learning : 10 Key Reasons Электронный ресурс - Режим доступа: <http://www.masternewmedia.org/curation-for-education-and-learning/>. 20. Liz Wilson. Why content curator is not editor. Электронный ресурс - Режим доступа: <http://community.paper.li/2012/03/07/why-a-content-curator-is-not-an-editor/>.

*Белоус О. В.
НТУ «ХПИ»*

ФИЛОСОФСКО-ДУХОВНЫЙ АСПЕКТ ЛИЧНОСТИ ПРЕПОДАВАТЕЛЯ В СОВРЕМЕННЫХ ПЕДАГОГИЧЕСКИХ ТЕХНОЛОГИЯХ

На современном этапе развития всё больше появляется студентов заинтересованных в развитии здорового и гармоничного общества. Здоровый образ жизни и бережное отношение к природе становится модным течением, вовлекающим молодых людей. Создаются различные клубы, популяризирующие новые, либо воссоздающие временно забытые концепции гармоничного существования в окружающей нас среде.

Университеты занимают много времени студента и являются одним из мощнейших инструментов формирования личности. Но доверится ли студент университету и будет ли студент отводить учебе главенствующую роль, зависит от методики преподавания и от того какие именно знания будут предлагаться в его стенах.

Здесь хотелось бы немного вернуться в историю и вспомнить, как в былые времена осуществлялся процесс обучения. Знания были преемственными и передавались от учителя к ученику, причем процесс обучения происходил без дополнительных мотиваций и ученик был благодарен за каждое услышанное слово. Ученики сами хотели учиться и запоминали легко и быстро, так как доверяли учителю. Для того чтобы информация усваивалась и становилась не просто словами, а частью